

SANT BASILI EL GRAN, PASTOR I MESTRE

JOAN TORRA

Basili fou el fill gran de nou germans. La seva família era de tradició cristiana consolidada. La seva àvia paterna, Macrina la gran, és lloada per les seves virtuts cristianes. Basili acabà els estudis de filosofia, filologia, literatura gregues i tot el necessari per a l'administració en l'imperi. A Atenes va conèixer Gregori de Nazianz i es va establir entre ells una fonda amistat que durà tota la vida.

A Basili, al seu germà Gregori de Nissa i a Gregori de Nazianz, els unia la mateixa estimació per ser monjos i tots tres van acabar esdevenint bisbes, la qual cosa feu que tinguessin el mateix estil en teologia, amb el qual incorporaven els conceptes de la filosofia grega i de la cultura clàssica i presentaven així la fe de manera raonable. Reflexionaven especialment sobre la teologia trinitària i cristològica, continuant així el solc obert per Atanasi (295-373).

Gregori de Nissa escriví la vida de la germana de Basili, Macrina la jove, per la importància que va tenir en el món monàstic femení.

En morir el seu pare (358), Basili, després d'anar venent els seus béns a favor dels pobres, es va retirar amb familiars seus i altres companys a una propietat, a Annecy. Entre ells hi havia també la seva germana, Macrina junior. L'intent era fer una comunitat contemplativa dedicada a l'estudi de l'Escriptura i de caire filosòfic, en el solc de l'escola exegetica alexandrina que els havia arribat per mitjà d'Orígenes. Era una vida ascètica, gairebé monàstica.

Basili morí l'1 de gener de l'any 379 a Cesarea de Capadòcia d'on era bisbe.

La Capadòcia fou prou important en la política religiosa de l'imperi en el segle IV, un segle que va veure, després de la mort de Basili, l'edict de Teodosi en què declarava cristià l'imperi, i el Concili de Constantinoble, l'any 381, que va consagrar l'ortodòxia de les reflexions de Basili.

El seu germà Gregori de Nissa i el seu amic íntim Gregori de Nazianz presentaren Basili com un exemple de santedat per a tots els bisbes de Cesarea i de la Capadòcia.

L'any 346 havia mort sant Pacomi, el pare del monacat cenobita, i entorn del 356 havia mort sant Antoni, el pare del monacat eremita.